

Csongrád, 1896. november 14. – Csongrád, 1965. november 17.

Középparaszti családból származott, hat elemi és négy gimnáziumi osztályt, valamint népfőiskolát és mezőgazdasági szaktanfolyamokat végzett. Az első világháborúban katona, 1915-1917-ben az olasz fronton harcolt. A nemzeti hadseregben is szolgált, 1921 márciusában szerelt le. Dolgozott a családi gazdaságban, majd anyja halála után önálló gazda lett. 7 kat. hold szántón és 5 kat. hold szőlőn gazdálkodott. 1923-ban csatlakozott a Gazdaifjak Egyesületéhez, amelynek ő lett az elnöke. Az ellenzéki Bomba és Közérdek című lapok társszerkesztője. 1923-ban részt vett a csongrádi Magyar Király Szálló nagytermében, a zsidó nőegylet által rendezett táncmulatságon elkövetett robbantásos merényletben, amely három halálos áldozatot követelt. A bíróság később – társaival együtt – felmentette. 1930-ban belépett a Független Kisgazdapártba. 1939-től 1944-ig a Csongrád vármegyei törvényhatósági bizottság tagja. 1939 és 1943 között több ízben behívták katonának. 1943-ban kinevezték Csongrád város gazdasági előljárójává. A helyi gazdasági egyesület egyik vezetője. A front átvonulása után bekapcsolódott a politikai élet újjászervezésébe. 1944. október 8-ától az ideiglenes városi intézőbizottság tagja, november 12-étől december 8-ig a polgármesteri hivatal gazdasági osztályának a vezetője. 1944. decemberétől az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja. 1944. december 30-ától nyolc hónapig a Csongrád Vármegyei Nemzeti Bizottság elnöke. 1945. január 30-án bekerült a Csongrád városi képviselőtestületbe, majd tagja lett a vármegyei törvényhatósági bizottságnak. 1945. június 30-ig megbízták a város ideiglenes gazdasági felügyelői tisztével. A nemzeti bizottság által a földreform végrehajtásának az ellenőrzésére létrehozott ún. politikai repülőbizottság tagja. Részt vett a kisgazdapárt újjáalakításában; Csongrád városi, majd 1945 októberétől vármegyei elnök. 1945–1947 között a Csongrádi Hírlap felelős szerkesztője és kiadója. 1945. november 4-én a Csongrád és Csanád vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. 1946. július 18-ától augusztus 14-ig a Honvédelmi Minisztérium VI. számú (polgári alkalmazotti) létszámcsökkentő bizottságának az elnöke. 1946–1947-ben helyet kapott a Magyar Szőlősgazdák Országos Borértékesítő Szövetkezete igazgatóságában. 1946. szeptember 7-én bekerült az FKGP Országos Intézőbizottságába. 1947. február 4-én a FKGP Politikai Bizottsága általános politikai magatartása, koalícióellenessége miatt kizárta a pártból. Párton kívüli képviselőként tevékenykedett, majd 1947 nyarán csatlakozott Pfeiffer Zoltán Magyar Függetlenségi Pártjához. A párt listáján 1947. augusztus 31-én pótképviselővé választották. 1947 őszétől már nem vett részt a politikai életben; a szőlőjében gazdálkodott. 1950-től rendőri felügyelet alatt állt. 1956 októberében közszereplést vállalt, ezért november 4. után rövid időre letartóztatták. Az izgalmtól agyvérzést kapott; tízévi betegeskedés után halt meg.